

са, и да си въобрази че е продължена до небесния сводъ, то ще допрѣ до съотвѣтствующата звѣзда. Слѣдователно страната на сѣверній полюсъ може лѣсно да ся намѣри по небето. Тамъ ся показватъ особито 7 свѣтила отъ 2-та величина въ голѣмата Мѣчка, които могатъ и лѣсно да ся забѣлѣжатъ. Съга търсиме по глобуса полека полека най-голѣмытъ звѣзди, и гледаме къмъ коя точка отъ свѣта отъ едно познато свѣтило на искомата звѣзда стоятъ тѣ, тѣй намѣрваме звѣздитѣ по небето се въ тѣзи сѣщата страна на небето. Намѣрихме ли най-голѣмото свѣтило на една звѣзда, то и малкитѣ звѣзди по сѣщата метода ся намѣрватъ. Освѣнь това силата на въображеніето може тукъ съсъ една добра заслуга да помогне, ако сравняваме небеснытъ свѣтила съ познати намъ фигури, на пр. Квадрата въ двѣтъ Мечки, знака $\succ$ на Хіядитѣ, $+$ въ Лѣбеда, Іаковій жезълъ и пр. или пакъ отъ една звѣзда на друга, или ако тѣгли една права линія прѣвъ повече звѣзди.

Единъ примѣръ ще нѣ просвѣти доста връхъ това. Нѣка положиме че нѣкой си иска да може да научи на 13 Февруарь на 9 ч. вечерята фигуритѣ на звѣздытъ по Нюринбергскый Горизонтъ, по срдѣството на онези щото сѣ забѣлѣзани по глобуса; то, той полага глобуса на $49^{\circ} 27'$, и го оправя горизонтално къмъ главнитѣ точки на свѣта; послѣ търси мѣстото на слънцето въ Еклиптиката за този